

УДК 271.4(477.86)«1907/1946»-043.86

DOI: <https://doi.org/10.52761/3041-1777.2024.19.2.17>

**ІСТОРИЧНИЙ РОЗВИТОК РОЖНЯТІВСЬКОГО ДЕКАНАТУ
ЛЬВІВСЬКОЇ АРХИЄПАРХІЇ
ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ (1907–1946 рр.)**

МАСЛІЙ Ольга (с. Андрея)

кандидат історичних наук, доцент

ПЗВО «Івано-Франківська академія Івана Золотоустого»

кафедра соціально-гуманітарних дисциплін

Науково-дослідний інститут історії Церкви ІФАІЗ

вул. Софрона Мудрого, 22, м. Івано-Франківськ, 76019, Україна

e-mail: andrea.zsm@gmail.com

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9878-71>

МАКСИМІВ Оксана

магістр богослов'я

ПЗВО «Івано-Франківська академія Івана Золотоустого»

кафедра богослов'я

вул. Софрона Мудрого, 22, м. Івано-Франківськ, 76019, Україна

e-mail: omaksimiv96@gmail.com

Бібліографічний опис статті: Маслій О., Максимів О., (2024). Історичний розвиток Рожнятівського деканату Львівської архієпархії Греко-католицької церкви (1907–1946 рр.). *Добрий Пастир: науковий вісник Івано-Франківської академії Івана Золотоустого. Богослов'я. Філософія. Історія*, 19(2), 191–206. <https://doi.org/10.52761/3041-1777.2024.19.2.17>

Анотація. У статті розглядається історичний розвиток Рожнятівського деканату Львівської Архієпархії Греко-католицької церкви. Висвітлюється структура та діяльність парафіяльної мережі протягом 1907-1946 рр. Розкривається ключова роль Церкви у розвитку парафіяльних спільнот.

Annotation. The article examines the historical development of the Rozhnyativ deanery of the Lviv Archdiocese of the Greek Catholic Church. The structure and activities of the parish network during 1907-1946 are highlighted. The key role of the Church in the development of parish communities is revealed.

Ми живемо в часі глобальних змін, конфліктів, які торкаються не тільки суспільно-політичного життя, але й життя Української греко-католицької церкви (далі - УГКЦ). Сьогодні, коли для українського народу настали важкі

часи, коли він проживає період жорстокої війни з боку росії, Церква молиться й підтримує українців.

У своєму зверненні до вірних 29 серпня 2023 р. Блаженніший Святослав Шевчук Глава і Отець УГКЦ нагадав, що «УГКЦ завжди була матір'ю і вчителькою свого народу, завжди його обороняла, завжди залишалася його голосом перед могутніми світу цього, завжди була державотворчою – підтримувала національно - визвольні змагання свого народу, за них разом із народом терпіла концтабори, тюрми, жорстокі тортури, навіть смерть»⁶⁹. Духовний лідер також зазначив, що «ми пережили воскресіння нашої свободи та незалежності. І сьогодні нам, спадкоємцям славних наших попередників випала доля і завдання не тільки воювати за нашу свободу на полі бою з російським агресором, а й відстоювати правду на інформаційному фронті»⁷⁰.

Наукова новизна роботи полягає в тому, що на основі доступних першоджерел та наукової літератури здійснено спробу вперше комплексно дослідити, проаналізувати, систематизувати й описати функціональність парафій та діяльність душпастирів Рожнятівського деканату в період від 1907 до 1946 рр.

Ключові слова: Церква, Львівська архієпархія, Рожнятівський деканат, єпископ, декан, віцедекан, парох, сотрудник, парафіяльна мережа.

Постановка проблеми та актуальність статті полягає в тому, що на даний час історичний розвиток Рожнятівського деканату є мало досліджений з історіографічної точки зору. Недостатньо висвітлена діяльність організаційної структури деканату, служіння парохів, адміністраторів, їх сотрудників, функціональність братств, читалень, розвитку парафій тощо. Поверхово подано інформацію про шкільну освіту. Біографічні дані багатьох священників обмежуються роком народження, датою рукоположення та хронологією служіння на парафіях. Крім інформації, яку подають шематизми, про них є дуже мало відомостей.

Дослідження Рожнятівського деканату реалізоване, зокрема, в контексті комплексної теми кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, Науково-дослідного інституту історії Церкви та Науково-дослідного інституту канонічного права Івано-Франківської академії Івана Золотоустого «Реабілітована пам'ять: історія УГКЦ в персоналіях» (затвердженої рішенням Вченої ради Академії, протокол № 2 від 15.09.2022 р.)⁷¹, а згодом, 26 червня 2023 р., отримала також державну реєстрацію в Українському інституті науково-технічної експертизи та інформації (УкрІНТЕІ, № 0123U103003)⁷².

⁶⁹ Блаженніший Святослав закликав вірних помолитися за плідну роботу Синоду Єпископів УГКЦ у Римі. URL: <https://ugcc.ua/data/> (дата звернення: 15. 10. 2023).

⁷⁰ Блаженніший Святослав закликав вірних помолитися за плідну роботу Синоду Єпископів УГКЦ у Римі. URL: <https://ugcc.ua/data/> (дата звернення: 15. 10. 2023).

⁷¹ Концепція науково-дослідної діяльності Інституту історії Церкви Івано-Франківської академії Івана Золотоустого. *Івано-Франківська академія Івана Золотоустого*. URL: <http://www.ifaiz.edu.ua/naukova-robota/instytut-istorii-tserkvy.html> (дата звернення: 01. 11. 2022).

⁷² В УкрІНТЕІ зареєстровано науково-дослідну тему «Реабілітована пам'ять: історія УГКЦ в особах» // Кафедра історії України та методики викладання історії. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. URL: <https://kiu.pnu.edu.ua/2023/07/03/v-ukrintei-zareiestrovano-naukovo-doslidnu-temu-reabilitovana->

Метою статті є комплексне всебічне висвітлення історичного розвитку структур, парафіяльної мережі та персоналій духовенства Рожнятівського деканату Львівської архієпархії Галицької митрополії УГКЦ.

Виклад основного матеріалу

Рожнятівський деканат⁷³, як один із деканатів Стрийського Протопресвітеріату був відновлений у 1907 р. шляхом реорганізації Калуського та Перегінського деканатів⁷⁴. Належав до структури Львівської архієпархії Галицької митрополічної катедри, яку очолював митрополит Андрей Шептицький з 1901 по 1944 рр. Від початку його створення 1701 р. до 1946 р. парафіяльна мережа деканату розвивалася в структурі різних політичних режимів: Австро-Угорщини, Речі Посполитої, радянської та німецької влади.

Так, за даними о. Дмитра Блажейовського⁷⁵ та за матеріалами шематизму 1909 р.⁷⁶ до Рожнятівського деканату з 1907 до 1925 рр. входили такі парафії: Різдва Христового - с. Берлоги, св. Михаїла - с. Камінь, Благовіщення Пречистої Діви Марії - с. Креховичі, Собору Пресвятої Богородиці - с. Лдзяне, її дочірня церква Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії - с. Топільсько, Воздвиження Чесного Хреста - с. Лоп'янка та її дочірня церква св. Михаїла - с. Грабів, св. Миколая - с. Петранка Долішня, її дочірня церква св. Великомученика Юрія в с. Петранка Горішня, Успіння Пресвятої Богородиці - с. Рівня, її дочірня церква Воздвиження Чесного Хреста - с. Слобода Рівнянська, Різдва Христового - с. Рожнятів, Воскресіння Христового - с. Сваричів, Преображення Господнього - с. Спас, її дочірні церкви св. Миколая - присілок Підсухе та церква св. Степана - с. Луги, Успіння Пресвятої Богородиці - с. Струтин Верхній, св. Дмитрія - с. Струтин Нижній, св. Михаїла - с. Цінева.

У деканаті функціонували 13 матірних та шість дочірних церков. Усі вони були дерев'яними та іменованими на честь Господських свят (шість церков), Богородичних свят (п'ять церков) та іменами святих Греко-католицької церкви (вісім церков). Деканальний храм знаходився у с. Рожнятів. Разом з дочірніми церквами у деканаті було 19 діючих церков.

Рожнятівський деканат на 1907 р. обіймав південно-західній кут Галицької частини Львівської архієпархії, з півночі межував із Долинським та

[pam-iat-istoriia-uhkts-v-](http://pam-iat-istoriia-uhkts-v-osobakh/?fbclid=IwAR25eIMCgv8BA5WoOAOmljLUPNfVJwH88wmHJ8AyzvIOnyXJRqUrmWU6oA;)

[osobakh/?fbclid=IwAR25eIMCgv8BA5WoOAOmljLUPNfVJwH88wmHJ8AyzvIOnyXJRqUrmWU6oA;](http://pam-iat-istoriia-uhkts-v-osobakh/?fbclid=IwAR25eIMCgv8BA5WoOAOmljLUPNfVJwH88wmHJ8AyzvIOnyXJRqUrmWU6oA;)

В УкрІНТЕІ зареєстровано науково-дослідну тему «Реабілітована пам'ять: історія УГКЦ в особах» // Івано-Франківська академія Івана Золотоустого. Дата оновлення: 27.06.2023. URL: <http://ifaiz.edu.ua/novyny/1112-v-ukrintei-zareiestrovano-naukovo-doslidnu-temu-reabilitovana-pamiat-istoriia-uhkts-v-osobakh.html?fbclid=IwAR38SDmZceOWVro3aFe0KSesZwDQefCRk1ecGp9RDPCR5o2K8Gy2JCPtAGY;>

Реєстраційна картка НДДКР // Івано-Франківська академія Івана Золотоустого. URL: <http://ifaiz.edu.ua/images/pdf/iic/reestr-kartka-nddkr-iic.pdf>.

⁷³ До 1939 р. деканат називався Рожнятівський, а з 1939 р. – Рожнятівський.

⁷⁴ Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 1: Адміністрація і парохії: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. С. 64.

⁷⁵ Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 1: Адміністрація і парохії: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. С. 64.

⁷⁶ Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополічної архієпархії на рік 1909. Річник 65. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1909. С. 456.

Калуським, зі сходу та південного-сходу - із Богородчанським, із заходу та південного заходу - з Долинським деканатами. Своєю чергою північна частина з півночі, сходу та півдня була оточена парафіяльною мережею Калуського деканату, а з заходу – деканатом Долинським. Північна частина деканату мала площу приблизно від 4 до 8 км, а парафії південної частини деканату були розміщені одна за одною, tworячи пряму лінію довжиною 4 км. Деканальний храм знаходився у с. Рожнятів, яке було крайньою західною парафією⁷⁷.

За матеріалами шематизмів з 1909 р.⁷⁸ до 1914 р.⁷⁹ Рожнятівський деканат Стрийського протопресвітеріату очолював декан всечесний о. Юліян Твардієвич, крилошанин, комісар ординаріатський шкільний і вдовиного сирітського фонду, який був парохом с. Лоп'янка. Заступником декана на той час був всечесний о. Володимир Сойка, перший шкільний комісар Рожнятівського й Перегінського деканів. Займав посаду віцемаршалка Ради повітової в м. Долина. Був заступником голови каси ощадности повітової в м. Долина, а також був заступником Голови відділу церковної каси Товариства Господарського, входив до церковного комітету окружної Ради шкільної в м. Долина. Член інституту «Народний Дім» у Львові, член товариства ім. Михаїла Качковського, парох в с. Цінева, крилошанин⁸⁰.

Комісарами ординаріатськими шкільними були всечесний о. Володимир Сойка, парох с. Цінева та всечесний о. Миколай Кукурудза, парох с. Камінь. Комісаром деканального вдовиного сирітського фонду був всечесний о. декан Юліян Твардієвич, парох в с. Лоп'янка. Всечесний о. Йосиф Гоцкій, парох в с. Струтин Нижній, був бібліотекарем і консерватором деканальним.

За даними «Шематизму всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1910» структура Рожнятівського деканату включала в себе наступні служіння: декан, заступник декана, комісар ординарій шкільний для Долинського та Калуського повітів. Парафіяльна мережа Рожнятівського деканату охоплювала два вище названі повіти. Для Долинського повіту ординарієм шкільним був всечесний о. Володимир Сойка, парох с. Цінева. Призначений для шкіл таких парохій: с. Креховичі, с. Лоп'янка, с. Рожнятів, с. Сваричів, с. Спас, с. Струтин Вижній, с. Струтин Нижній, с. Цінева. Для Калуського повіту призначеним був парох с. Камінь всечесний о. Миколай Кукурудза, який був ординарієм для шкіл парохій с. Берлоги, с. Камінь, с. Лдзяне, с. Петранка Долішня, с. Рівня. Також існував комісаріат вдовиного сирітського фонду. Очолював його всечесний

⁷⁷ Говгера В. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). Львів: Тріада плюс, 2014. С. 200.

⁷⁸ Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1909. Річник 65. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1909. С. 456.

⁷⁹ Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1914. Річник 70. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1913. С. 460.

⁸⁰ Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1909. Річник 65. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1909. С. 292.

о. Володимир Престашевський. У деканаті був бібліотекар - всесесний о. Йосиф Гоцкій, парох в с. Струтин Нижній⁸¹.

У «Шематизмі всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1924» подано, що в структурі Рожнятівського деканату появляється нове служіння: референт еміграційний. Даний уряд очолював всесесний о. Северин Наконечний, парох с. Лдзяне⁸².

За матеріалами шематизму за 1924 р. Рожнятівський деканат очолював о. Осип Логинський, парох с. Струтин Нижній, він також був шкільним комісаром. Таку саму посаду обіймав о. Лев Сілінський, парох с. Петранка. Кількість парафій деканату на 1924 р. збільшилась. Було приєднано громади сіл: Грабів, Луги, Топільсько. У Грабові завідував парохією парох с. Лоп'янка о. Юліян Оришкевич⁸³, у Лугах – парох с. Спас о. Олександр Ілевич⁸⁴, у с. Топільсько – парох с. Лдзяне⁸⁵.

За матеріалами шематизму на 1928 р.⁸⁶-1932⁸⁷ - Рожнятівський деканат очолював о. Осип Логинський, парох с. Струтин Нижній, який разом з о. Левом Сілінським були окружними комісарами. До структури деканату також входили члени деканальної ради, представниками якої були о. Петро Соловій, парох с. Креховичі, о. Євген Чубатий, парох с. Сваричів, о. Карло Єрми, парох с. Берлоги⁸⁸. На 1928 р. у Рожнятівському деканаті діяло 16 церков, але три з них, а саме: церква св. Михайла (с. Грабів), церква св. Стефана (с. Луги), церква Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії (с. Топільсько) входили до інших парафій. Село Грабів належало парафії с. Лоп'янка, с. Луги - парафії с. Спас, с. Топільсько – парафії с. Лдзіне⁸⁹. Було 11 парохів три парохі-завідателі та два завідателі⁹⁰.

За матеріалами шематизму за 1938 р. Рожнятівський деканат входив до Воєводства Станиславівського, шкільної інспекції Долини⁹¹. Очолював деканат

⁸¹ Шематизм всего кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1910. Річник 66. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1910. С. 327.

⁸² Шематизм всего кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1912. Річник 68. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1911. С. 316.

⁸³ Шематизм всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1924. Річник 72. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1924. С. 212.

⁸⁴ Шематизм всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1924. Річник 72. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1924. С. 213.

⁸⁵ Шематизм всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1924. Річник 72. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1924. С. 213.

⁸⁶ Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1928. Річник 74. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1928. С. 138.

⁸⁷ Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1932/33. Річник 77. Львів: Накладом митрополичої консисторії. 1932. С. 241.

⁸⁸ Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1928. Річник 74. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1928. С. 81.

⁸⁹ Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1928. Річник 74. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1928. С. 82.

⁹⁰ Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1928. Річник 74. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1928. С. 109.

⁹¹ Шематизм духовенства Львівської архієпархії 1938. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1938. С. 114.

о. Василь Костюк, парох с. Рожнятів⁹². Заступником декана був о. Тадей Галькевич, парох Ціневи⁹³. Членами деканальної ради були о. Євген Чубатий та парох с. Сваричів⁹⁴. Ординаріатськими шкільними комісарами були о. Євген Шанковський, парох Струтина Нижнього, та о. Іван Червінський, парох с. Рівня⁹⁵.

Село Луги, яке раніше належало до парафії с. Спас, було приєднано до парохії с. Ілемня. У заяві до Уповноваженого Радою у справах релігійних культів при РНК СРСР по Станіславській області громадяни с. Луги просили про проведення реєстрації греко-католицької релігійної громади в с. Луги Рожнятівського району Станіславської області, УРСР про «безтермінове, безплатне користування церквою, дзвіницею, сторожкою, які були в їхньому уживанні. До заяви були долучені додаткові списки 20 селян та відомості про них»⁹⁶.

З такою ж самою заявою 21 жовтня 1945 р. звернулися до Уповноваженого у справах релігійних культів при РНК СРСР у Станіславській області громада с. Струтин Нижній⁹⁷. До заяви було додано списки жителів. 26 жовтня 1945 р. парафіяни с. Грабів Рожнятівського району Станіславської області також звернулися із заявою до вище названого органу, щоб надав дозвіл про реєстрацію їхньої церкви св. Михаїла та провадження «релігійних обрядів християнсько-католицького культу, безплатне користування церквою, дзвіницею, сторожкою і всього культового майна, яке знаходилося при церкві». У заяві було вказано, що «релігійна громада існує від непам'ятних часів під назвою Греко-Католицька Церква»⁹⁸. Молитовний будинок (церква) належить громаді, а сама релігійна громада підлягала Львівському архієпископу. До заяви було додано списки селян⁹⁹. Таке ж прохання надійшло до радянських органів влади 8 листопада 1945 р.¹⁰⁰

6 жовтня 1945 р. жителі с. Лоп'янка також звернулися до Уповноваженого у справах релігійних культів при РНК СРСР по Станіславській області з проханням про реєстрацію молитовного будинку (церкви) під іменем Чесного Хреста та висловили бажання воз'єднатися для провадження релігійних обрядів християнського католицького культу, а також просили передати їм в безтермінове безоплатне користування церквою, сторожкою і всім культовим майном, яке знаходилося при церкві. У заяві йшлося про те, що «їхня громада існує від непам'ятних часів під назвою Греко-Католицька

⁹² Шематизм духовенства Львівської архієпархії 1938. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1938. С. 70.

⁹³ Шематизм духовенства Львівської архієпархії 1938. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1938. С. 70.

⁹⁴ Шематизм духовенства Львівської архієпархії 1938. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1938. С. 70.

⁹⁵ Шематизм духовенства Львівської архієпархії 1938. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1938. С. 70.

⁹⁶ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 7.

⁹⁷ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 10.

⁹⁸ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 11.

⁹⁹ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 11.

¹⁰⁰ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 12.

Церква»¹⁰¹. Належала до громади та підлягала Львівському архієпископу. Після тексту заяви було додано списки селян¹⁰².

12 листопада 1945 р. із заявою такого ж змісту та до того ж адресата звернулися жителі присілку Погорілець-Підсухе, вказавши про їхню підпорядкованість греко-католицькому митрополичиму ординаріатові у м. Львові¹⁰³. До заяви було додано додаткові списки, у яких занесено 20 жителів присілку Погорілець-Підсухе¹⁰⁴.

12 листопада 1945 р. жителі с. Спас звернулися із заявою «про добровільне бажання проводити їхні обряди та проведення «реєстрації» греко-католицької релігійної громади й передачу в безтермінове, безплатне користування молитовного будинку, дзвіниці, сторожки та церковного майна, яке служило до сповнювання релігійного культу. Молитовний будинок та все культове майно було власністю релігійної громади, яка була християнською, існувала від непам'ятних часів і підлягала греко-католицькому митрополичому ординаріатові у м. Львові¹⁰⁵. Однак дані прохання залишилися без відповіді, тому що радянська ідеологічна пропаганда керувалася атеїстичною доктриною і єдиною дозволеною церквою була РПЦ. Обезглавивши УГКЦ арештами, органи держбезпеки звернули увагу на тих священників, які не мали твердої позиції або переважав страх перед репресіями чи смертю. Знову відновилася ідея створення комітету з питання з воз'єднання УГКЦ з РПЦ. Як можливого керівника руху вбачали в постаті Гавриїла Костельника. Він вважав, що створення комітету з воз'єднання з РПЦ після ув'язнення ієрархів УКЦ не дасть бажаних результатів, але влада не хотіла зволікати¹⁰⁶.

Уже наприкінці квітня 1945 р. органами Надзвичайного Комітету Державної Безпеки (далі – НКДБ) призначено адміністратором Львівської архієпархії о. Григорія Костельника. Адміністратором Станіславської єпархії було іменовано о. Антонія Пельвецького. Вони разом із о. Михайлом Мельником створили «Ініціативну групу», метою якої було скасувати Берестейську унію. Допомогати «Ініціативній групі» мав єпископ Макарій, а саме - стати сполучною ланкою між «ініціаторами» та Московською патріархією. Отця Григорія Костельника було обрано головою «Ініціативної групи»¹⁰⁷. У справі №2 «Матеріали по воз'єднанню греко-католицької церкви з православною по Станіславській обл.» йшлося про те, що 28 травня 1945 р. о. Гавриїл Федорович Костельник, настоятель Преображенської церкви у м. Львові, голова «Ініціативної групи», представник Львівської єпархії, та о. Михайло Іванович Мельник, парох с. Нижанкович і Генеральний вікарій

¹⁰¹ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 14.

¹⁰² ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 14.

¹⁰³ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 15.

¹⁰⁴ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 16.

¹⁰⁵ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23, арк. 17.

¹⁰⁶ Ліквідація УГКЦ (1939-1946). Документи радянських органів державної безпеки – К.: ПП Сергійчук М., 2006. - Т. I. С. 23.

¹⁰⁷ Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква та Радянська держава (1939–1950) / Переклад з англ. Н. Кочан, за ред. О. Турія. Львів: Вид-во УКУ, 2005. С. 105.

Перемиської єпархії Дрогобицької області, представник Перемиської єпархії, о. Антін Андрійович Пельвецький, парох с. Копичинець, декан Гусятинського деканату, представник Станіславської єпархії звернулися до Всечесного греко-католицького духовенства в західних областях України, усіх деканів, щоб вони найскоріше переходили до членів «Ініціативної групи» Закликали також дяків вступати до цієї групи¹⁰⁸. Їхньою метою було розірвати зв'язки з Ватиканом і приєднатися до Православної церкви¹⁰⁹.

Уся підготовча робота стосовно організації конференції проводилась членами «Ініціативної групи» о. А. Пельвецького: деканів зовов'язували повідомити парафіяльним священникам про обов'язкове їхнє зібрання. Від Станіславського облвиконкому були дані вказівки головам райвиконкомів відносно надання допомоги «Ініціативній групі» в зібранні священників на конференцію¹¹⁰.

Під закликом «Дуже негайно» у листі «До всіх», було адресоване розпорядження від Голови виконавчого комітету районної Ради депутатів «трудящих» (адресата не вказано). У ньому йшлося про те, що виконавчий комітет обласної ради пропонував забезпечити явку декана і його заступника в м. Станіслав в облвиконком до уповноваженого Ради у справах релігійних культів при Раднаркомі СРСР по Станіславській обл. (кімната № 94). Це стосувалось також і священників Греко-католицької церкви, які повинні були з'явитися у серпні 1945 р. Наказано видати кожному священнику від райвиконкому посвідчення й прослідкувати за виїздом. У розпорядженні підписаний заступник голови виконавчого комітету Станіславської обласної ради депутатів трудящих – (ім'я невідоме) Глушенко та уповноважений ради у справах релігійних культів при Раднаркомі СРСР Станіславівської обл. – (ім'я невідоме) Сердюченко¹¹¹. Ураховуючи труднощі в комунікації, священники могли на місці скласти збірну письмову заяву з підписом, що приєдналися до «Ініціативної групи»¹¹².

У жовтні 1945 р. (ім'я невідоме) Сердюченко, який був уповноваженим З'їзду в справах релігійних культів при Раді народних комісарів СРСР у Станіславській області, звернувся в документі під заголовком «Терміново», «Секретно» до товариша (ім'я невідоме) Вишневського, уповноваженого в справах православної церкви при СРСР Львівської області. У цьому документі йшлося про те, що в територіальній структурі Станіславської області діяли одинадцять районів, які входили до Львівської єпархії, серед яких був Рожнятівський¹¹³.

Рожнятівський район Станіславської області належав до Греко-Католицької Церкви та був підпорядкований Львівській єпархії. Сердюченко

¹⁰⁸ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 32, арк. 2.

¹⁰⁹ Ліквідація УГКЦ (1939-1946). Документи радянських органів державної безпеки – К.: ПП Сергійчук М.І., 2006.- Т.ІІ. С. 6.

¹¹⁰ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 32, арк. 57.

¹¹¹ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп.2, спр. 32, арк. 7.

¹¹² ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп.2, спр. 32, арк. 7.

¹¹³ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 141.

(ім'я невідоме) також заявив, що у зв'язку з тим, що він проводив роботу по возз'єднанню Греко-Католицької Церкви із Православною Церквою, то у серпні 1945 р. мав розмову з греко-католицькими священниками одинадцяти районів Станіславської області, які входили до Львівської єпархії¹¹⁴. Було повідомлено, що вони відмовилися від планованої розмови та одержання довідок про вступ до членів «Ініціативної групи» о. А. Пельвецького, оскільки він очолював Станіславську єпархію. Духовенство свою відмову мотивувало тим, що вони будуть чекати на виклик в м. Львів до о. Г. Костельника, оскільки вони йому підвладні. Незважаючи на те, що пройшло більше двох місяців, священники одинадцяти районів Станіславської області не були викликані до м. Львова. Сердюченко (ім'я невідоме) зауважив, що це було на заваді до возз'єднання з «Ініціативною групою», а також заважало у роботі з священниками інших районів. Крім того, він повідомив, що о. А. Пельвецький не знав, до якого деканату Львівської єпархії входили новоутворені райони. Хто очолює деканат і де проживає декан. Сердюченко (ім'я невідоме) також заявив, що у нього таких відомостей немає. Про Станіславську область описав, що у Греко-католицьких церквах, які входили до Станіславської єпархії, від 28 травня 1945 р. проводились конференції по приєднанню до «Ініціативної групи», які мали позитивний результат. Залишились тільки ті одинадцять районів, які входили до Львівської єпархії, з якими зібрання по деканатах не проводилося. У документі (ім'я невідоме) Сердюченко висунув наступне прохання. Вислати список деканатів, до яких входили одинадцять районів Станіславської області. Назвати центр деканату, прізвище, ім'я, по батькові декана, його місце проживання. Спонукає о. Г. Костельника викликати до себе в м. Львів усіх священників Греко-Католицької Церкви для роботи з ними по приєднанню до «Ініціативної групи» від 28 травня 1945 р. У разі неявки дати письмове доручення членові групи о. А. Пельвецького для роботи з ними в м. Станіславі. Про приїзд священників у м. Львів о. Г. Костельник повинен повідомити (ім'я невідоме) Сердюченка, а також про сплановану конференцію, її місце проведення і час. Якщо о. Г. Костельник не зможе це зробити, хай дасть доручення о. А. Пельвецькому, який очолював Станіславську єпархію. Також потрібно було надати список священників Греко-католицької церкви, що вступили до «Ініціативної групи» та мають про це довідку безпосередньо від о. Г. Костельника. Про проведені заходи та результати стосовно цього листа потрібно було повідомити (ім'я невідоме) Сердюченка секретною поштою¹¹⁵.

У зверненні до голови виконавчого комітету усіх районів від 20 вересня 1945 р. йшлося про те, щоб священники-Греко-католицьких церков прийшли до уповноваженого Ради у справах релігійних культур при раднаркомі СРСР на спеціально призначену дату. Із Рожнятівського деканату повинні були з'явитися на встановлені дати такі священники, як: о. Микола Лисюк – 13 жовтня, о. Роман Дубрак, о. Євстахій Стернюк, о. Євгеній Шанковський – 14

¹¹⁴ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 141.

¹¹⁵ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 142.

жовтня 1945 р. о. Йосиф Фреїв, о. Михайло Нагірняк – 15 жовтня, о. Василь Костюк, о. Юліан Оришкевич – 16 жовтня¹¹⁶. У переліку служителів культу в Станіславській області і єпархії на 20 листопада 1945 р. вказано, що з Рожнятівського деканату приєдналося три священники до «Ініціативної групи», їх ім'я та прізвища у зазначеному документі відсутні¹¹⁷. 20 вересня 1945 р. надійшла також інформація до Уповноваженого в справах релігійних культів при Станіславському обласному виконавчому комітеті від священника о. І. Білого, у якій йшлося про те, що були греко-католицькі священники, які виступали проти православної віри й проти православних священників¹¹⁸.

Станом на 25 жовтня 1945 р. у витягу про священників Греко-католицької церкви Львівської архієпархії¹¹⁹ по деканатах вказано про Рожнятівський деканат, у якому було 16 парафій, що відповідно до нового адміністрування належали до різних районів¹²⁰. Так, до Рожнятівського району входили такі села Рожнятівського деканату, а саме: Грабів, Креховичі, Лоп'янка, Луги, Сваричів, Рожнятів, Спас, Струтин Нижній, Струтин Вижній, Цінева, а до Перегінського району входили села: Берлоги, Камінь, Лдзяне, Петранка, Рівня, Топільсько¹²¹. Проти прізвищ священників, а саме: о. Юліана Андрійовича Оришкевича, пароха с. Лоп'янка, о. Михайла Івановича Нагірняка, пароха с. Спас, о. Йосифа Михайловича Фреїва, пароха с. Струтин Вижній - вказано, що вони належали до «групи». Проти них також записані відповідно номери: №262, №263, №264. Документ підписано адміністрацією м. Станіслава Станіславівської єпархії 18 листопада 1945 р.¹²² Станом на 5 лютого 1946 р. відповідно до плану-календаря про приєднання Греко-католицької церкви до Православної церкви зафіксовано, що в Рожнятівському районі було 11 греко-католицьких священників. З їх числа чотири священники 11 листопада вступили до «Ініціативної групи», не приєдналися сім священників¹²³. У наказі про приєднаних священників Львівської єпархії, що проживали на теренах Станіславської області на період 5 лютого 1946 р. вказано дев'ять деканатів Львівської єпархії (на два менше, ніж було у 1945 р.) та список священників, що приєдналися до «Ініціативної групи». З Рожнятівського деканату приєдналися о. Юліан Оришкевич, парох с. Лоп'янка, о. Йосиф Фреїв, парох с. Струтин Вижній, о. Михайло Нагірняк, парох с. Спас¹²⁴. Наказ видано в Адміністрації Станіславської Єпархії, м. Станіслава 5 лютого 1946 р.

У документі від 5 лютого 1946 р. вказано, що служителів культу в Станіславській області з с. Рожнятів було чотири священники, які приєдналися до Православної Церкви¹²⁵. У зазначеній справі священників записано по

¹¹⁶ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 73.

¹¹⁷ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.154.

¹¹⁸ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.154.

¹¹⁹ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.148.

¹²⁰ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.151.

¹²¹ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 151.

¹²² ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 151.

¹²³ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 175.

¹²⁴ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 176.

¹²⁵ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 177.

районах, а не деканатах. Під № 31 записаний о. Василь Костюк, декан Рожнятівського деканату. Документ підписано датою «4 лютого 1946 р.»¹²⁶ Також у наказі про приєднання греко-католицьких священників до Православної Церкви¹²⁷ вказано райони та список священників, село, у якому вони проживали, та дату вступу. За списком під №171 вказано о. Юліана Андрійовича Оришкевича, с. Лоп'янка, дата вступу – 20 листопада 1945 р. За списком під № 172 вказано о. Йосифа Михайловича Фреїва, с. Струтин Вижній, дата вступу – 20 листопада 1945 р. За списком під № 173 вказано о. Михайла Івановича Нагірняка, с. Спас, дата вступу - 20 листопада 1945 р. За списком під № 174 вказано о. Василя Григоровича Костюка, смт Рожнятів, дата вступу не вказана¹²⁸.

У Витягу про деканів Станіславської єпархії, який підписано о. А. Пельвецьким 11 січня 1946 р., під № 16 зазначено про Рожнятівський деканат та новопризначеного декана о. Миколу Лисюка¹²⁹, а також його заступника о. Михайла Нагірняка. У цьому документі зазначено, що Станіславська єпархія нараховувала 34 райони¹³⁰, куди також входив Рожнятівський район. За вказівкою партійних органів і Російської Православної Церкви 8-10 березня 1946 р. у Львові в храмі св. Юрія відбувся собор, що скасував унію і «воз'єднав» ГКЦ з РПЦ¹³¹. На той час при церквах активно діяли братства, товариства такі, як: братство церковне, братство церковне свічкове, братство тверезості, братство Найсвятіших Тайн. У с. Берлоги, с. Креховичі і с. Цінева були сформовані братства церковні. Найчисельніше у Рожнятівському деканаті діяли братства тверезості. Їхня діяльність була спрямована, щоб викоринити залежність від пияцтва та виховання у собі моральних чеснот. Також діяли братства церковні свічкові у с. Камінь та с. Сваричів. Функціонували читальні ім. Михаїла Качковського.

Кількість вірних у Рожнятівському деканаті теж зазнавала змін. При аналізі досліджених матеріалів прослідковуємо зростання кількості населення парафіяльної громади в мирний час, і, навпаки, стрімко скорочувалася чисельність мирян після бойових дій на зазначених територіях. У 1907 р. проживало 23460 вірних, у 1908 р – 23630 мешканців, у 1909 р. - 24300 селян, у 1910 р. - 24426 вірних, у 1911 р. – 24740 селян, у 1912 р. – 25765 мешканців, у 1913 р. – 26197 селян, у 1914 р. – 26450 вірних, у 1927 р. проживало 25138 мешканців, у 1928 р. – 25927 парафіян, у 1931-1932 рр. – 26211 жителів, у 1935-1936 рр. – 26884 осіб.

У міжвоєнний період у Рожнятівському деканаті розвивалася шкільна освіта: функціонували двокласні, чотирикласні школи з українською мовою

¹²⁶ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк. 181.

¹²⁷ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.184.

¹²⁸ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.186.

¹²⁹ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.183.

¹³⁰ ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32, арк.184.

¹³¹ Бублик Т. Становище греко-католицького духовенства Львівської архієпархії під час першої більшовицької окупації (1939–1941) // *Ковчег. Науковий збірник з церковної історії*, число 8 / відп. ред. Олег Турій. Львів: Видавництво Українського католицького університету 2018. С. 25.

навчання, а у деяких школах навчання велося польською мовою. Здобути освіту могли діти не тільки греко-католиків, а й діти латинників, діти євреїв, протестантів. З досліджених матеріалів також бачимо, що відповідно до постанови Ради Народних Комісарів УРСР від 4 березня 1940 р. у західних областях запроваджувалася нова структура освіти: початкова, семирічна, десятирічна, професійна й вища школи. Учні навчалися за новими навчально-виховними програмами, підручниками, посібниками. Семирічна школа в смт. Рожнятів того ж року стала середньою. Національний зміст навчання й виховання, який був за період правління Польщі, змінився на класово-ідеологічний. Радянська школа мала політично-агітаційний характер.

На історичний розвиток Рожнятівського деканату великий вплив мала особа священника. На той час духовенство відіграло значну роль у розвитку суспільства. Типовим греко-католицьким священником був парафіяльний душпастир, одружений або целібс. На період з 1907 по 1946 рр. душпастирювання здійснювали 63 отці. Було 44 одружені священники, шість священників, які прийняли целібат, удівців - сім осіб, а про сімох священників не вказано інформації. Усі вони працювали для добра вірних через своє щоденне служіння. Окрім душпастирської праці при храмі, священники були катехитами при школах, очолювали різні товариства, займали активну суспільно-політичну та громадянську позицію. Велику просвітницьку роботу: створювали читальні «Просвіта», братства церковні, братства свічкові, братства тверезості, братства Найсвятіших Тайн. Чисельну мережу товариства «Просвіта» спостерігаємо в Рожнятівському деканаті, як і в усій Галичині, у міжвоєнний період з 1925 по 1939 рр. Саме вона відіграла важливу роль у розвитку парафіян. Зазвичай, очолювали «Просвіту» священники.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Боцюрків Б. Українська Греко-Католицька Церква та Радянська держава (1939–1950) / Переклад з англ. Н. Кочан, за ред. О. Турія. Львів: Вид-во УКУ, 2005. ХХ+268 с.
2. Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 1: Адміністрація і парохії: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. 1004 с.
3. Блажейовський Д. Історичний шематизм Львівської архієпархії (1832–1944). Том 2: Духовенство і релігійні згромадження: [англійською мовою]. Львів – Київ: КМ Академія, 2004. 570 с.
4. Блаженніший Святослав закликав вірних помолитися за плідну роботу Синоду Єпископів УГКЦ у Римі. URL: <https://ugcc.ua/data>. (дата звернення: 15. 10. 2023).
5. Бублик Т. Становище греко-католицького духовенства Львівської архієпархії під час першої більшовицької окупації (1939–1941) // *Ковчег. Науковий збірник з церковної історії*, число 8 / відп. ред. Олег Турій. Львів: Видавництво Українського католицького університету 2018. 464 с.

6. Галузевий державний архів Служби безпеки України в м. Івано-Франківськ. Ф. 5. спр. 7184. «По звинуваченню Дурбака Романа Теофіловича (8 грудня 1949 по 12 липня 1950)». 189 арк.
7. Говгера В. Організаційна структура Львівської єпархії XVIII ст. (1700-1772). – Львів: Тріада плюс, 2014. 1168 с.
8. Державний архів Івано-Франківської області (ДАІФО). – Ф. Р – 388, оп. 2, спр. 23. Дані, анкети і звіти по формі №1,2 про релігійні общини всіх віросповідань по Рожнятівському району Станіславської області, 26. 10. 1944 – 12. 10. 1945 рр., 18 арк.
9. ДАІФО. – Ф. Р – 388, оп. 2, спр.32. Матеріали про возз'єднання греко-католицької церкви з православною церквою по Станіславській області, 17. 07. 1945 – 07. 03. 1946 рр., 192 арк.
10. ДАІФО. - Ф. Р-388.оп. 1д. спр. 323. «Особова справа священника Пирога Антона Федоровича». 31 арк.
11. ДАІФО. - Ф. Р – 388. оп. 1д. спр. 429 «Особова справа священника Фреїва Йосипа Миколайовича». 18 арк.
12. Ліквідація УГКЦ (1939-1946). Документи радянських органів державної безпеки – К.: ПП Сергійчук М.І., 2006.- Т.І. 920 с.
13. Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1906. Львів: Накладом архієпархіяльного кліра, 1906. XVI 416 с.
14. Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1909. Річник 65. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1909. 456 с.
15. Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1910. Річник 66. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1910. 500 с.
16. Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1912. Річник 69. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1911. 452 с.
17. Шематизм всього кліру греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1914. Річник 70. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1913. 491 с.
18. Шематизм всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1924. Річник 72. Львів: Накладом архієпархіяльного духовенства, 1924. 328 с.
19. Шематизм всего клира греко-католицької Архієпархії Львівської на рік Божий 1925. Річник XXX. – Л., 1925. – XXXII+С. 325 с.
20. Шематизм греко-католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1927. Річник 73. Львів: Накладом священничої кооперативи «Власна допомога». 1927. 328 с.
21. Шематизм греко-католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1928. Річник 74. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1928. 138 с.

22. Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1930. Річник 75. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1930. 165 с.
23. Шематизм Греко-Католицького духовенства Львівської архієпархії на рік 1932/33. Річник 77. Львів: Накладом митрополичої консисторії. 1932. 242 с.
24. Шематизм всего духовенства греко-католицької Львівської митрополичої архієпархії на рік 1935/36. Львів: Накладом архієпархіального духовенства, 1935/36. 400 с.
25. Шематизм духовенства Львівської архієпархії 1938. Львів: Накладом канцелярії митрополичої консисторії. 1938. 114 с.
26. Шематизм греко-католицького духовенства Львівської архієпархії 1944. Накладом греко-католицького митрополичого ординаріату «Митрополича друкарня «Студіон». Львів. 1944. 49 с.

REFERENCES

1. Botsiurkiv B. *Ukrainska Hreko-Katolytska Tserkva ta Radianska derzhava (1939–1950) / Pereklad z anhl. N. Kochan, za red. O. Turiiia*. Lviv: Vyd-vo UKU, 2005. KhKh+268 s.
2. Blazheiovskiyi D. *Istorychnyi shematyzm Lvivskoi arkhieparkhii (1832–1944)*. Tom 1: *Administratsiia i parokhii: [anhliiskoiiu movoiu]*. Lviv – Kyiv: KM Akademiia, 2004. 1004 s.
3. Blazheiovskiyi D. *Istorychnyi shematyzm Lvivskoi arkhieparkhii (1832–1944)*. Tom 2: *Dukhovenstvo i relihiini zghromadzhennia: [anhliiskoiiu movoiu]*. Lviv – Kyiv: KM Akademiia, 2004. 570 s.
4. Blazhennishyi Sviatoslav zaklykav virnykh pomolytysia za plidnu robotu Synodu Yepyskopiv UHKTs u Rymi. URL: <https://ugcc.ua/data>. (data zvernennia: 15. 10. 2023).
5. Bublyk T. *Stanovyshche hreko-katolytskoho dukhovenstva Lvivskoi arkhyieparkhii pid chas pershoi bilshovytskoi okupatsii (1939–1941) // Kovchek*. Naukovyi zbirnyk z tserkovnoi istorii, chyslo 8 / vidp. red. Oleh Turii. Lviv: Vydavnytstvo Ukrainskoho katolytskoho universytetu 2018. 464 s.
6. Haluzevyi derzhavnyi arkhiv Sluzhby bezpeky Ukrainy v m. Ivano-Frankivsk. F. 5. spr. 7184. «Po zvyuvachenniu Durbaka Romana Teofilovycha (8 hrudnia 1949 po 12lypnia 1950)». 189 ark.
7. Hovhera V. *Orhanizatsiina struktura Lvivskoi yeparkhii XVIII st. (1700-1772)*. – Lviv: Triada plus, 2014. 1168 s.
8. *Derzhavnyi arkhiv Ivano-Frankivskoi oblasti (DAIFO)*. – F. R – 388, op. 2, spr. 23. Dani, ankety i zvity po formi №1,2 pro relihiini obshchyny vsikh virospovidan po Rozhniativskomu raionu Stanislavskoi oblasti, 26. 10. 1944 – 12. 10. 1945 rr., 18 ark.
9. DAIFO. – F. R – 388, op. 2, spr.32. *Materialy pro vozz'iednannia hreko-katolytskoi tserkvy z pravoslavnoiu tserkvoiu po Stanislavskii oblasti*, 17. 07. 1945 – 07. 03. 1946 rr., 192 ark.

10. DAIFO. - F. R-388.op. 1d. spr. 323. «Osobova sprava sviashchennyka Pyroha Antona Fedorovycha». 31 ark.
11. DAIFO. - F. R – 388. op. 1d. spr. 429 «Osobova sprava sviashchennyka Freiva Yosypa Mykolaiovycha». 18 ark.
12. Likvidatsiia UHKTs (1939-1946). Dokumenty radianskykh orhaniv derzhavnoi bezpeky – K.: PP Serhiichuk M.I., 2006.- T.I. 920 s.
13. Shematyzm vsoho kliru hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1906. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho klira, 1906. XVI 416 s.
14. Shematyzm vsoho kliru hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1909. Richnyk 65. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho dukhovenstva, 1909. 456 s.
15. Shematyzm vsoho kliru hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1910. Richnyk 66. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho dukhovenstva, 1910. 500 s.
16. Shematyzm vsoho kliru hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1912. Richnyk 69. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho dukhovenstva, 1911. 452 s.
17. Shematyzm vsoho kliru hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1914. Richnyk 70. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho dukhovenstva, 1913. 491 s.
18. Shematyzm vseho dukhovenstva hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1924. Richnyk 72. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho dukhovenstva, 1924. 328 s.
19. Shematyzm vseho klyra hreko-katolytskoi Arkhieparkhii Lvivskoi na rik Bozhyi 1925. Richnyk XXX. – L., 1925. – XXXII+S. 325 c.
20. Shematyzm hreko-katolytskoho dukhovenstva Lvivskoi arkhieparkhii na rik 1927. Richnyk 73. Lviv: Nakladom sviashchenychoi kooperatyvy «Vlasna dopomoha». 1927. 328 s.
21. Shematyzm hreko-katolytskoho dukhovenstva Lvivskoi arkhieparkhii na rik 1928. Richnyk 74. Lviv: Nakladom kantseliarii mytropolychoi konsystorii. 1928. 138 s.
22. Shematyzm Hreko-Katolytskoho dukhovenstva Lvivskoi arkhieparkhii na rik 1930. Richnyk 75. Lviv: Nakladom kantseliarii mytropolychoi konsystorii. 1930. 165 s.
23. Shematyzm Hreko-Katolytskoho dukhovenstva Lvivskoi arkhieparkhii na rik 1932/33. Richnyk 77. Lviv: Nakladom mytropolychoi konsystorii. 1932. 242 s.
24. Shematyzm vseho dukhovenstva hreko-katolytskoi Lvivskoi mytropolychoi arkhieparkhii na rik 1935/36. Lviv: Nakladom arkhieparkhiialnoho dukhovenstva, 1935/36. 400 s.
25. Shematyzm dukhovenstva Lvivskoi arkhieparkhii 1938. Lviv: Nakladom kantseliarii mytropolychoi konsystorii. 1938. 114 s.

26. Shematyzm hreko-katolytskoho dukhovenstva Lvivskoi arkhieparkhii 1944. Nakladom hreko-katolytskoho mytropolychoho ordynariiatu «Mytropolycha drukarnia «Studion». Lviv. 1944. 49 s.

*Стаття надійшла до редакції 26.04.2024 р.
Стаття рекомендована до друку 14.05.2024 р.*